

Isona

Nom: Isona

Tipus: Gato

Des de: 27-4-2024

Sexe: Hembra

Edat: 11 años y 10 meses

Raça: Europeu blanc i gris grafit

Tamany : Mediano

chip: 992000004048127

Localitat: Vallbona d'Anoia

Salut: Té megacòlon molt lleu, controlat amb dieta especial rica en fibra i, si cal, algun laxant suau perquè les femtes siguin més lleugeres. Això li permet fer vida normal. També té gingivoestomatitis, però està controlada: se la va operar per treure-li les dents i ara menja bé i sense dolor. A més, té una mica d'osteoartritis, que fa que li vagin molt bé les rutines, un ambient tranquil i, si és possible, un tractament de suport mensual per mantenir a ratlla les molèsties. Tot plegat no li impedeix moure's, jugar ni gaudir de la vida, però són aspectes a tenir en compte. Al final, tot això queda en segon pla quan et mira amb ulls dolços i la veus disfrutar de les carícies, desitjant tenir-les per sempre.

Descripció : La Isona és una gateta preciosa i carinyosa, gran, amb algunes seqüel·les de salut que, un cop tractades, li permeten tenir una bona qualitat de vida. Disfruta molt les carícies i atencions, viure tranquil·la, provar llaunetes noves.

La seva història és dura. Vivia al carrer, en una colònia, però desplaçada dels altres gats. Es mantenia en un raconet fix, sense buscar problemes amb ningú. Creiem que va ser abandonada d'adult, perquè és molt carinyosa, però s'havia adaptat a la realitat del carrer i s'havia tornat desconfiada i marcava quan tenia por, cosa que ja ha deixat de fer.

Un dia van veure que no estava bé, que no volia menjar i que no podia fer les seves necessitats perquè tenia un bloqueig intestinal. La vam tractar i, des de llavors, amb ajuda de dieta especial, està controlat.

També té osteoartrosi, o sigui que li fan una mica de mal els ossos i les articulacions. Això no li impedeix moure's amb llibertat ni saltar, però és important saber-ho i tenir-ho en compte. Hi ha un tractament de suport que, amb una injecció mensual, pot contenir molt bé aquest dolor. Amb les proves que li vam fer, a les radiografies es veia que té dos ossos del principi de la cua desplaçats i que li han fet calcificacions. És probable que patís un accident fortuït o un atac intencionat a la cua, per exemple una enganxada o estirada, que li provoqués la separació de les dues vèrtebres de la cua. Això fa que no pugui controlar el moviment de la part posterior de la cua. No li suposa cap problema, però fa gràcia quan corre, perquè la cua li gira com un molinet. Aquesta situació és la que probablement li causés el megacòlon; coincideixen les dues coses. Per sort, el megacòlon que té és bastant lleu i, amb la medicació, ho té controlat, tot i que a vegades fa les necessitats fora de lloc.

Potser l'evidència més gran del problema dels ossos és que li costa netejar-se la part posterior del cos, perquè li deu costar doblegar-se tant amb naturalitat i ho fa menys. Però es deixa raspallar, de fet li encanta que l'ajudem a fer-ho.

A les proves també es va detectar que té gingivoestomatitis; per això la vam haver d'operar i treure-li les dents, perquè li sortien llagues a la boca que li impedien menjar. Ara que no té dents, està molt millor, es neteja més i menja també bé.

És una gata molt bona i tranquil·la, carinyosa, que necessita una llar tranquil·la que la vulgui cuidar per sempre, amb rutines i mimos. Però, per tot el quadre que té, creiem que una adopció o acollida per ella serà molt difícil.

Per això busquem padrins que ens ajudin a assumir la seva despesa mensual mentre no perdem l'esperança que algun dia algú es fixi en ella i s'enamori del petit cor de color negre que té a la punta del morritu. Com que seguim sense instal·lacions, i per la seva condició vivia en una gàbia, l'hem acostumat que de dia pugui voltar pel jardí. Es queda a propet nostre perquè li fem mimitos, però així pot notar l'aire, escoltar el cant

dels ocells i veure'ls voletejar, prendre el solet i descansar a l'ombra dels arbres i arbusts. Tant de bo poguéssim dedicar-li tot el dia, compartir sofà i dormir junts cada nit per estimar-la com necessita, però si no li podem donar això, i si ha de viure amb nosaltres tota la vida que li quedi, com a mínim que la visqui feliç, amb estímuls i sense estrès.

És una gata que ho ha passat molt malament per culpa dels humans, ja que la vida al carrer per gats domèstics que han estat abandonats és extremadament dura. Per això encara necessita més que qualsevol altre gatet aquesta llar especial que pugui veure una mica més enllà i empatitzar amb aquesta ànima pura.

Si vols més informació, pots omplir el formulari de preadopció i ens posarem en contacte amb vosaltres per parlar més detalls. Gràcies.